

LES ILLES BALEARS I LA GLOBALITZACIÓ

BERNAT
RIUTORT

FERRAN
NAVINÉS

JOE BIDEN HA GUANYAT: I ARA QUÈ?

1 PRIMER CAL RECORDAR D'ON VENIM:

La crisi de finals dels anys 60, 70 i primera meitat dels 80 del segle passat va qüestionar la viabilitat de la taxa de guany, i va deteriorar considerablement la capacitat d'acumulació del capital. Aleshores, les posicions de forces d'esquerra, sindicats, mitjans de comunicació progressistes i moviments socials i culturals democràtics eren el suficientment robustes per defensar el compromís social i polític demòcrata-progressista que estava a la base de l'Estat Social del Benestar, i les polítiques econòmiques keynesianes, veritables frens per poder carregar els costos de la crisi a les espatlles de les classes populars. L'ascens del neoliberalisme i del neoconservadorisme de la dècada dels 80 del segle passat va ser la resposta del gran capital i les categories socials afins per tal de pujar la taxa de guany i reprendre l'acumulació sobre unes altres bases. El que va significar atacar decididament el bloc social i polític demòcrata-progressista, acabar amb l'hegemonia dels seus valors, plantejar les privatitzacions i les reformes fiscals regressives que varen agreujar les crisis fiscals i desactivar les polítiques de l'Estat social del Benestar, posant en el frontispici de la política econòmica la lluita contra la inflació en lloc d'assegurar la plena ocupació. i desactivar les polítiques de l'Estat social del Benestar.

La derrota de les forces sindicals i l'assumpció per la socialdemocràcia del neoliberalisme light, les privatitzacions, el "capitalisme popular" i l'imaginari de la globalització, assolint les "terceres vies" i el "Consens de Washington", va significar la consolidació de l'hegemonia del bloc neoliberal-conservador sustentada sobre el mainstream econòmic. Mentrestant, la desigualtat creixia cada cop més entre les majories ciutadanes d'assalariats i els grans capitals globalitzats i l'establishment del seu entorn. El tragala va ser "el que deixis de guanyar via salarial i que a nosaltres ens permet augmentar les rendes i recuperar la taxa de guany, nosaltres t'ho compensarem pagar menys impostos i endeutament assequible perquè puguis consumir tot allò que vols (especialment productes barats fabricats a la Xina)". La dependència per deutes de la ciutadania i dels estats per la mateixa contrareforma fiscal esdevenia normal i convertia el capital financer amb el poder decisiu de la globalització.via

endeutament assequible perquè puguis consumir tot allò que vols (especialment productes barats fabricats a la Xina)". La dependència per deutes de la ciutadania i dels estats esdevenia normal i convertia el capital financer amb el poder decisiu de la globalització. Pareixia tot encarrilat fins que la bombolla financera dels crèdits fems i el casino especulatiu de les finances internacionals va esclatar pels aires amb la Gran Recessió del 2008-2009 les dimensions de la qual encara són paleses.

2 ON ESTEM?

La Gran Recessió ha deixat clar que aquest tragala ens porta a un "cul de sac"; s'obri una crisi d'acumulació financera-neoliberal sense resoldre les causes estructurals. No obstant això, amb el poder assolit, la plutocràcia global va reafirmar amb més força les polítiques d'austeritat per tal de governar la crisi amb mà de ferro, augmentant els guanys dels més rics, i sobretot del capital financer, a costa de les grans majories de treballadors, "classes mitjanes" i sectors socials més febles; precaris, dones, immigrants, majors, minories ètniques... deixant una gran majoria dels joves sense un futur encoratjador. En aquest context, la feblesa de les pràctiques i propostes culturals, polítiques i socials de les forces democràtiques i socials, enfront de la radicalització de les pràctiques i discursos neoliberals i neoconservadors de la gran dreta, ha estat el terreny propici per a la difusió de narratives xenòfobes, nativistes, masclistes, integristes i antidemocràtiques, de la dreta extrema i de l'extrema dreta, cada cop més fortes, que divideixen i enfronten distints sectors populars, focalitzant i culpabilitzant els "altres", "diferents", "perdedors", "indolents", "aprofitats", "delinqüents"... de les creixents dificultats, malestar cultural, tensions socials i angoixa davant el futur.

El que és presentat com la sortida a la crisi del capitalisme a l'actual dècada és la renovació del capitalisme ultra globalitzat de les grans finances i corporacions associades amb la quarta revolució tecnològica de les TICS, les biotecnologies i els nous materials, destinades a fer un bot qualitatiu en la millora de la vida, la nova finestra d'oportunitats que no cal perdre. Mentrestant la promesa de "l'info-capitalisme" esdevé "real", l'altra cara avui ben "real" d'aquesta dinàmica és la de la gran i creixent quan-